

HELSNING.

Allegretto.

Sång. *p*

Med to - ner i - gen — jag nal - kas min

Piano. *p*

vän — och tan - ken den i - lar på to - ner - nas våg: *p* Ej

hin - dras dess färd öf - ver skog, öf - ver fjärd, — den i — — — *cresc.*

— lar, den i — — — lar, den i - lar med fart, — med

fart, den i - - - lar, att hin - na dig

snart. På snab - ba vin - dars böl - ja min tan - ke vill dig

föl - ja, den vill dig föl - ja, dig föl - ja dit bort!

Med to - ner i - gen - - jag nal - kas min

vän, med i lan - de fart de hin - na dig snart, de *p*

gläd - ja dig då, *cresc.* Du skall dem för - stå, de

p

gläd - ja dig då, *f* Du skall dem för - stå, *p* dem för -

stå, *pp* dem för - stå.

cal.

SVANEN.

Lugnt.

Hör du hur de böl-jor små
Snö-hvit sva-nen lugn och trygg

sqval-pan-de mot stran-den slå? Kän-ner du hur
gun-gar än på vå-gens rygg, Än hon sån-gen

ve-stans an-da vill med hjer-tats suck,
lik sig svin-gar, pröf van-de,

vill med hjer-tats suck sig blan-da?
pröf van-de de un-ga vin-gar,

med suck sig blanda?
de un - ga vin - gar, Käl - lan por - lar
Vill ej mer i

p
löf - ven su - sa, su - sträng - ar -
in - sjön va - ra, va - ra, Vill till

na - gre har - mo - niskt bru -
hö - gre zo - ner fa -

1. sa. 2. ra.

p
Så ock sång - en sträc - ker vin - gen

hän, dit in - gen, fäst vid tin - gen,

cresc.

lyf - tat har sin an - des flygt, lyf - tat har sin an - des

p

rit.

flygt.

a tempo

dim.

pp

rit.

FRÅN NYA HEMMET.

Lifligt.

Långt från Er, från sprid - - da
Stil - - - la sång! Må ljuft du

p *sempre legato*

vän - ner, mi - na tan - - kar hin - na dock
fly - ta, vid ac - - kor - - ders le - kan - de

cresc.

Er. Frå - - gen ej hvad då - - jag
dans; Dem, likt blom - - mor små, - - du

kän - ner, frå - - gen ej!
kny - ta, blom - - mor små!

dim.

Blott med to - ner svar jag ger
Vi - ra så en en - - kel krans,

svar med to - - ner ger och det
så en en - - - kel krans! To - ner,

sva - ret I för - stån, häls - nin - gen långt i -
hjer - tats tol - kar små, vä - gen hit - ta bäst än -

rit.

från! I den för - stån?
då till him - lens blå.

rit.

ERINRAN.

Andante con moto.

p

Dig — jag min — nes i barn — doms —

år. Med spä — da hän — der du ly — ran

slår. *cresc.* Gu — da — gåf — van du re'n

pp *cresc.*

ti — digt fann, To — ner

* Bågen justerad utan förändrad läsart.

star - ka du af ly - - ran vann. Dock all - tid af

Gif - varn dess ur - sprung jag för - nam Och all - tid till

Ho - nom, dess gen - ljud å - - ter - hann.

** Gessl ändrat från G.

FÅGELN.

Andantino.

mf
Säg
För -

p

mig du lil - la få - gel der mellan al - mens blad, hur
rå - det är så rin - ga, din bo - ning är så trång, dock

cresc.

kan du stän - digt sjun - ga och stän - digt va - ra glad? Hur
ser du mot din hyd - da och sjun - ger hvar - je gång; Och

cresc.

dim.

kan, hur kan du stän - digt va - ra glad?
glad, och glad, du sjun - ger hvar - je gång.

dim.

Jag dig hör hvar mor - - gon jag hör dig hvar - je qväll, men
Du ju in - tet skör - - dar och in - tet kan du så, du

li - ka ren är stäm - man och to - nen li - ka säll.
vet ej mor - gon - da - gen och är så nöjd än - då.

UR STENS VISOR.

Andante tranquillo.

p

Rätt så, du lil - - le, fram - - åt, fram -

p

åt, fram - åt! Så him - len vil - - le just ha' vår

mf

stråt. Först kryp, du lil - - le, tills du kan

gå, Båd kung och snil - - le ha' bör - jat

så! Du går så trögt, du lil - - le,

hvar bör - jans tum. Att Gud sen vil - le ge -

tid _____ och rum!

MED ETT ALBUM.

Moderato.

Då to - ner smyga till ditt ö - ra i från de

rym - der dit de hö - ra, grip dem ge - nast lätt vid

vin - gen, sök att fä - sta dem vid tin - gen, gif dem

form och gif dem drägt, Vet, det är en him - la -

slägt! Gif dem form, gif dem drägt, Vet, det är, det är en him.la

slägt! Gif dem form och gif dem drägt Vet, det

är, det är en him.la - slägt.

rit. *a tempo*

rit. *a tempo*

TILL MIN MOR.

Andante tranquillo.

Ack! hur sa - ligt är det hjer - ta, som blott vill det Gud be - gär;
 Fa - der, här åt Dig jag lem - nar kropp och själ och lif och allt,

In - gen om - sorg, in - gen smär - ta lif - vets dag i mör - ker klär.
 Du mig gif - ver hvad det äm - nar, lär mig tro hvad Du be - fallt!

Trygg är vä - gen, Gud försva - rar, lugn är hvi - lan; Gud be - va - rar
 Lär mig till Din kär - lek i - la, lär mig vid Din tro - het hvi - la,

sjä - len till sin him - melsro!
 för mig till Din him - melsro!

1. 2.

TILL EN VÄN.

Larghetto.

Hvar - för har du fått din pen - na,
I hvars lyd - nad vill du fö - ra

hvar - till sån - gar - stäm - mans Gud, för att pri - sa och be - kän - na
stif - tet som dig sång - mön ger? När dess hän - der har - pan rö - ra,

verl - dens för - ste, el - ler Gud? För att pri - sa och be - kän - na verl - dens för - ste,
männ' en lju - sets en - gel ler? När dess hän - der har - pan rö - ra, männ' en lju - sets

1. el - ler Gud?
engel ler?

2.

f *p* *pp rit.*